

## EDITORIAL

## Les presses d'ApC



Andorra pel Canvi va anunciar ahir que no donarà suport a la política de l'executiu de cara a satisfer les demandes de l'OCDE i a l'acompliment dels compromisos contrets per l'anterior Govern amb la Declaració de París, argumentant la inexistència d'un full de ruta clar i lamentant la poca disposició de l'executiu socialdemòcrata a signar 12 convenis d'intercanvi d'informació abans de la reunió del G-20 del 24 de setembre als Estats Units. És sorprenent la nova mostra de radicalitat d'ApC, que sembla buscar més un protagonisme en clau partidista que no pas vetllar pels interessos del país, tenint en compte que des de la mateixa OCDE es va recomanar tot just fa dos dies a Andorra que mirés de tenir signats tres convenis d'intercanvi d'informació abans de la reunió del G-20. És evident que des del Govern s'haurà d'assolir, més tard o més d'hora, aquest objectiu dels 12 convenis, però cal tenir present, aspecte que obvia ApC, que per fer-ho cal seguir uns procediments i que no es poden signar amb dues hores. Segurament té raó ApC quan afirma que no hi ha un full de ruta escrit, però pel que s'ha vist fins ara sí que sembla que el Govern té clar el camí a seguir i que ho farà pas a pas. Costa d'entendre la insistència d'Andorra pel Canvi a demanar a l'executiu que inclogui en el mateix sac totes les negociacions. És cert que el país necessita assolir convenis, com a mínim amb els estats veïns, per evitar la doble imposició i obrir d'aquesta manera les oportunitats per a les empreses andorranes. Ara bé, ApC sembla que desconeixi que per poder tancar aquests acords de doble imposició cal primer que Andorra tingui un sistema impositiu homologable amb el dels països del nostre entorn. I és que no es pot posar l'arada davant els bous.